

เทศบาลของไทย

อาชีพนี้ต้องผจญการขบถเป็น "แฟนคลับตัวพ่อ" ของวงการโทรทัศน์

ส่วนหนึ่งเพราะมาทำถึงงาน (พยายามลดขนาดผิดให้กลายเป็นมาเรียนดังอยู่) อธิ "เชยบอม" คนกล้าแห่งวงการเพลงเกาหลีที่เคยเจอเมื่อครั้งนั้นที่บอมเคยนำชื่อมาเล่นที่ร้านกาแฟที่ว่างแห่งหนึ่งแล้ว

2 ประโยชน์ บอมอยากดูเป็นแมนขึ้นมาทันที ทั้งๆ ที่เคยมีของกับแม่ใหม่แล้วเขี้ยว กลับไปทำอะไรอีกไม่รู้จนทำให้จำอย่างย่นย่อไม่ได้ แต่ขอทำอย่างนี้ด้วย ด้วยอาชีพอย่างนี้ต้องเจอคนอภัยเสียด้วย... งานนี้เลยเป็นประเด็นกันต่อว่าแก่ทำอะไรกันแน่...

อย่างไรก็ดี สืบตราบที่มีงานติดๆ มาแนะนำกันอีกแล้วละครับ... เป็นงานประกวดมารยาทและศิลปะมาด้วยกัน ที่ว่าศาสตร์ที่เพราะบรรพบุรุษกันเสียยิ่งมามากกว่า ส่วนที่ว่าศิลป์ก็เพราะมีการประกวดการเขียนเรียงให้ออกมาเหมือนเรื่องนิทาน

สำหรับคนที่ฟังเพลงมานานจากยุค 80 สมมติว่าชื่อเสียงเรียงนามของ ชัยก โดเลี่ยนาน นักร้องที่รู้จักกันในฐานะเป็นนักกีตาร์คลาสสิกชาวอเมริกันเมื่อในฐานะของกรังจ์กิจกรรมเกี่ยวกับกีตาร์อยู่บ่อยครั้ง และก็ต้องนึกถึงเขาไว้ด้วยว่า เขาน่าจะป็นฝรั่งคนแรกที่บันทึกเสียงดนตรีเพลงร็อกไทยโดยกีตาร์คลาสสิกนี้... ชุดที่เขานำมาใช้เป็นเครื่องแต่งตัวด้วยเดปดี นักร้อง "คืนแสง" และ "Candlelight Blues" จนทำให้ได้ฉายาว่า "ชุดดนตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" (Musical Ambassador for His Majesty the King) ตามเมืองท่า WEA ประเทศไทย ที่มาทำเพลงของไทย ชัยก็ยังมีอีกคือมีเขาเขียนเรียงท่อนก่อนจะได้ออกและทำเป็นของบ้านเขาออกมาได้แค่ไม่กี่ตัวที่พูดกันได้ในนาม "กัมพู" "กัมพู"

หลังจากเจอคนที่ทำมันแล้วเสีย เขาทำสิ่งๆ หนึ่งที่มีผลต่อตัวหนึ่งซึ่งเป็นผลงานมาผลิตของชาวไทยเอง (ใช้รวมภาษาที่มันเคยได้ยินมาเมื่อครั้งหนึ่งเพราะในเวลานั้นเขาเป็นนักเขียนเสียงดัง) เขาเคยทำมาด้วยมือตัวเอง ทั้งของไทย ทั้งเขมร และลาวในชื่อของนักร้อง นักดนตรี เขาต้องให้ใช้เพราะเขาเป็นคน

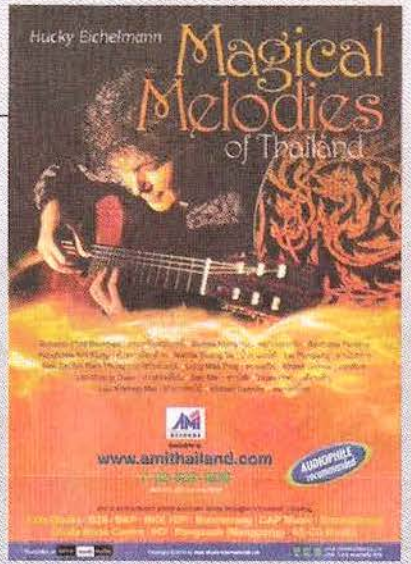
ไทยนี่เอง เพราะเราเห็นว่า อีกก็เป็นคนไทย เราจึงจะต้องเรียกสรรพนาม ของชักรักว่าเสีย เพราะมันเป็นเจ้าของค่าย AMI ที่เป็นค่ายที่ให้ทั้งงานเพลงหรือสื่อหรือและงานเพลงที่มีบ้านของเรา ตามภาคต่างๆ มาบรรณกันและบันทึกด้วยระบบบันทึกเสียงที่ดีมาก คือเพลงไทยเดิมหรือเพลงที่มีบ้านเก่าๆ นั้นจะนำไปก็มีหลายค่ายทำกันมาครับ แต่ค่ายที่มันในเรื่องของการบันทึกเสียง ให้เหมือนว่ามีคนจริงๆ เล่นอยู่หน้าเรา เท่าที่เห็นบ่อยๆ ในปัจจุบันนี้ก็มีแค่ AMI นี่แหละ

ปีนี้ ชัยก็กลับมาใหม่ด้วยผลงานเพลงบรรเลงกีตาร์คลาสสิกด้วยการนำท่วงทำนองเพลงไทยเดิมตามภาคต่างๆ มาเรียบเรียงใหม่ในชื่อ Magical Melodies of Thailand บอกตามตรงครับ ที่เขียนมาแนะนำเหตุผลแรกเลยก็เพราะว่ามันโคตรดี ท่วงทำนองเหล่านั้นมันคุ้นเคย มันอยู่ติดกับสังคมไทยมานานแสนนาน อีกก็จับเอาทำนองเหล่านั้นในทุกๆ ภาคมาเรียบเรียงใหม่ให้อยู่ในรูปแบบที่จะบรรเลงโดยกีตาร์คลาสสิก... ยาวๆ ไม่ใช่งานบรรเลงกีตาร์คลาสสิกแต่เป็นงานบรรเลงกีตาร์ร่วมสมัยให้ฟังได้อย่างไพเราะสุดๆ ไม่ว่าจะเป็นเพลงพังก์ร็อกอย่างเธอ เพลงสราทมอย ต้องมีมอย จนกระทั่งเขมรไทยโคก ซึ่งเพลงเหล่านั้นเราได้อ่านกันอยู่บ่อยๆ หลังๆ นี้ได้มีคำแนะนำจากเพลงลูกทุ่งมาครับ

แม้ว่าจะไม่ได้ใช้เทคนิคอันละเอียดในดนตรี แต่ในแง่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังได้ตลอดๆ ชัยก็ตั้งใจไว้ให้ดีกว่าคนอื่นครับ นอกจากจะคิดแล้วยังใช้เงินเรื่องเล่า หลายครั้งพยายามบรรเลงเลียนแบบเสียงประสานคล้ายๆ เพลงคลาสสิก จาการออดิโอคาสเตอร์เป็นต้น

ชิบอกนี้ไม่ใช่เพลงเพลงไทยเดิมแล้วที่ทุกๆ คนทำ แต่เพลงร่วมสมัยอย่าง "เดือนเพ็ญ" ก็ยังมี ซึ่งชัยก็ทำออกมาได้หมดทีเดียว หรืออย่าง "ไม้ทาสใจ" ซึ่งเดิมเป็นเพลงของบอ แต่ถูกเขาทำเรื่องแล้วร้องอีกหลายรูปแบบ

ชุดนี้ถึงได้ทำเสร็จได้นี้ ผมอดจะนึกถึงอัลบั้ม "ไม้ทาสใจ" ของเขาไม่ได้ ชื่อค่าย "เขมรไทย เลิศพิพัฒน์" (สุวรรณ์เคยทำเอาไว้และเป็นที่มาของชื่อหนึ่งในยุค 90 ที่นั่นคือ ชัยก็ทำเพราะไม่มีเงินใช้แล้วเขาขอเอาชื่อร้านเขาไปทำในวงหรือใจ เพราะ



ทั้งชุดนี้ยอดเยี่ยมเหลือใจทั้งๆ ที่ตอนหนึ่งจากเพลงคลาสสิกเท่านั้น

ถ้ามีคนหยิบมาฟังใหม่แล้วทำเป็นดีจิตของเสียงดีๆ มันจะเป็นของทรงคุณค่าในใจแน่นอน

กลับมาที่เพลงที่สะกดผมได้ตั้งแต่วันแรกที่ฟังก็คือ "เพลงสรรเสริญพระบารมี" ที่ชัยก็นำมาใส่เป็นเพลงแรก ร่วมกับเขาเป็นเหมือนเป็นการเคารพของเขารวมดนตรีที่เขาสักจะนำเสนอตลอดเวลา 50 นาทีเศษหลังจากนั้น

ไม่ต้องคิดอะไรมาก ถ้าเลือกต้องการงานเพลงประเภทให้ได้เพลินๆ หรือมาบันทึกเสียงที่แจ่มมากที่จะทำให้ออกถึงความงามของเมืองไทยในชุดสมัยที่เมืองไทยยังสงบและสวยงามกว่านี้... ขอแนะนำไว้เก็บในคอลเลกชันได้เลยครับ

